

ἐν τῷ μέρει τῷ ^{τῷ} τὸ δὲ ἴδιον φανερῶς εἰ
πῶν ἀνάστα· καὶ αὐτὸ ἀνὸς ἀμήμη
δένα δὲ κωινὸν ἢ ἀκέραιον λέγειν
θεόθεν δεδιδάχθαι ὁμολογήσας· π^{αὐ}
λοσ δὲ τῷ δεδομένῳ αὐτῷ τῷ ἀρχι^μ
κεί τοις ὑπολήγειν ἕως θά
να πολοπισάμενος, ὅπως ἔφη· θεο^σ
κω δὲ ἀκέραια τάλαντα φῶν καὶ τε
λήφθην ὑπὸ χυμῶν κατὰ ληψιν, τὴν
μέχρῃ ἐξόδου ὑπομονὴν ἀρηκῶς.
Καθ' ἀπορῆ τῷ τῷ τιμῶν τιμῶν ἐπέ
σελλε· φανερῶς αὐτῷ τὴν ἐγγύτητα
τῆς ἐξόδου καθιστῶν καὶ φησὶν· τὸν ἀ
πῶνα τὸν καλὸν ἢ πῶνισμῳ· τὸν δρό
μον τε τέλεκα· τὴν τῶν τῶν τε τῆς ἡ^{κα}
ὑμεύσασιν καὶ ὄρον χρονικὸν ἕως τῶ
ἐπιμετῆσ^σ ἡ κατὰ πάσας τοῦ θεο^σ
μεθ' ἀτελέσ^σ τῆς καὶ καὶ κέραια
ζωνὰ πόνων τῶν ὑπὸ τῶν τῶν ματῶν
τοῦ χυμῶν δὲ ποτε ἐπί τῶν τῶν τῶν